

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 1919, sp. zn. R I 77/19

Číslo: 59/1919

Právní věta:

Výmazem, nařízeným v § 57 knih. zák., není dotčena poznámka hypotekární žaloby, jež v mezidobí byla povolena.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.02.1919

Spisová značka: R I 77/19

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V pozemkové knize poznamenáno dne 3. srpna 1918 zamýšlené zcizení nemovitosti, dne 14. srpna 1918 poznamenáno zažalování hypotekární pohledávky, jež dávno před 3. srpnem 1918 byla vložena, a dne 30. srpna 1918 vložena v pořadí poznámky ze dne 3. srpna 1918 převod vlastnického práva k nemovitosti pro nového nabyvatele. Po té žádal nový nabyvatel dle § 57 knih. zák. za výmaz poznámky hypotekární žaloby ze dne 14. srpna 1918. Knihovní soud (okresní soud v Liberci) žádosti vyhověl.

Rekursní soud (krajský soud v Liberci) žádost za výmaz řečené poznámky zamítl, uváživ, že příkaz § 57 knih. zák. není neobmezeným, nýbrž vztahuje se jen k zápisům, obsahujícím nová zatížení, nedotýká se však zápisů, vztahujících se k právům již zapsaným (poznámka žaloby, vykonatelnosti, spravení a pod.).

Nejvyšší soud potvrdil usnesení rekursního soudu, dodav k jeho odůvodnění ještě toto: § 57 knih. zák. nelze vykládati v tom smyslu, že výmazu v něm stanovenému podléhají bez rozdílu všechny knihovní zápisy. Předpis tento má na mysli jen takové výmazy, které se dotýkají podstaty věci a jeví věcný účinek na nemovitost samu. Tomu však není tak u poznámky hypotekární žaloby, poněvadž poznámka tato se vztahuje na pohledávku, která na nemovitosti již vázne a která se má dostati jen vykonatelnosti, takže na knihovním stavu nenastává nijaká změna. Stanovisko stěžovatelem hájené mělo by v zápětí, že uplatňování hypotekárních práv by byla kladena překážka, zvláště když by hypotekární dlužník měl možnost, vyhnouti se hypotekární žalobě tím, že by si vymohl poznámku

prodeje nemovitosti. Takovýto stav přičil by se zásadám práva knihovního. Musí proto nabyvatel nemovitosti počítati s knihovními pohledávkami jeho poznámce předcházejícími a i s tím, že hypotekárnímu věřiteli je volno, zažalovati svou pohledávku v mezidobí v § 55 knih. zák. zmíněném. Důsledkem toho nemohou ty zápisy, které mají základ v položce knihovní na nemovitosti již vážnoucí, podléhati vlivu poznámky prodeje. Náleželo proto dovolací rekurs jako neodůvodněný zamítnouti.